

Què em mou a viure?

Dv, 21/08/2020 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge XXI de durant l'any. Cicle A

Barcelona, 23 d'agost de 2020

Hi ha dues preguntes a la Bíblia que ens interroguen constantment. Si és que en volem fer cas. La primera: "A on està el teu germà?" I la segona és la del text d'avui: I vosaltres, qui dieu que sóc jo?" Aquesta interpel·lació és personal, personalíssima, perquè Jesús s'adreça a cadascú de nosaltres. Nom per nom, persona per persona.

Ja sabeu que les preguntes demanen respostes. Què responem nosaltres? Aquí no valen respostes prefabricades per sortir del pas, que és el que solem fer. Es tracta d'un tu a tu amb Jesús. Ens cal respondre amb paraules de la nostra pròpia carn, sang, vida i cor. Com el Fill de Déu fonamenta la meua vida de parella -posem per cas-.

És realment Algú que amb la seva vida, els seus criteris, les seves paraules, la seva autoritat orienta realment les accions de la meua vida de jove, d'obrer, de jubilat, d'ancià? Influeix de debò en els criteris en què moc el meu capital o la meua empresa? O la meua vida de religiós o monja o capellà o bisbe? Quina és la influència real de Jesucrist en mi? Què em mou a viure? El prestigi social? La satisfacció egoista? El plaer? La saviesa? El lluïment?

Com i per quin aspecte jo vull ser conegut? Com desitjo viure? Què li respondria jo a Jesús en un hipotètic cara a cara? No es tracta de buscar i recolzar-se en excuses, sinó d'assumir responsabilitats i donar la cara. Per qui dona la cara la gent? La gent dona la cara pels interessos i pels diners, però no per les persones.